

og ret vemodigt et Brev fra en gammel Neger; det forekommer mig alligevel at være for lidt at bygge paa, naar man skal handle som Minister, hvad en eller anden gammel Neger har skrevet til et æret Medlem. Overfor det maa jeg have Lov til at stille de Indberetninger, der ligger for mig. Jeg tror ikke, det ligger for min Natur at være bureaukratisk, men jeg tror paa den anden Side ikke, at der er nogen Minister i den vide Verden, som kan bære sig ad paa anden Maade end først tage det Materiale op til Undersøgelse og Behandling, som foreligger i Indberetninger til Ministeriet, og derefter tage Bestemmelse. Det ærede Medlem maa dog indrømme, at jeg har gjort et Skridt i Retning af at undersøge Forholdene derovre nøjere, idet jeg har kaldt Guvernøren hertil for ved mundtlig Forhandling at naa til et Resultat. Jeg haaber, at jeg skal kunne naa et saadant. I og for sig er jeg jo slet ikke uenig med det ærede Medlem, og vi behøver altsaa ikke at strides. Men jeg synes, det er forkert af det ærede Medlem at rette Angreb, uden at han har mere Materiale at bygge sit Angreb paa end det, det ærede Medlem har. Og det samme, synes jeg, gælder det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen).

S. Sørensen: Jeg ønsker kun at gøre en kort Bemærkning i Anledning af, hvad det ærede Medlem fra Skern (Ovesen) udtalte. Det ærede Medlem begyndte med at sige, at han ventede med at tage Ordet, indtil han fik mig frem. Det ærede Medlem har altsaa ventet paa at udføre et Overfald paa mig, men jeg har ikke mærket noget til det. Det ærede Medlem har slet ikke været i min Tanke, da jeg tog Ordet, og jeg har ikke nævnt ham eller Claudi Westh eller hans bekendte Digeforslag med et eneste Ord. Jeg finder det derfor mærkeligt, at det ærede Medlem udtalte, at min Tilslutning til, hvad han havde sagt, og hvad Claudi Westh havde sagt, var noget tilsløret, for jeg har altsaa hverken omtalt det ærede Medlem eller Claudi Westh. Digespørgsmaalet og Spørgsmaalet om en lille Dæmning ved et vist Anlæg, som man nu er i Færd med at udføre ved en Gennemgravning ude ved Gødelen, er helt forskellige Ting, som aldeles ikke vedrører hinanden.

Det ærede Medlem endte med at sige, at jeg dansede paa Æg. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem sigtede til, men jeg synes i alt Fald ikke, at jeg har knust

noget Æg, og mine nærmeste Naboer her omkring mig morede sig ogsaa over Udtrykket og syntes, at jeg af forskellige Grunde heller slet ikke egnede mig til en saadan Dans.

Formanden: Folketingsmanden for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Nielsen (Skanderborg Amts 1ste Valgkreds): Jeg kan saa godt forstaa, at den højtærede Finansminister forsvare sine Embedsmænd, og jeg skal ikke bebrejde ham noget i den Henseende. Det er ganske rimeligt, som den højtærede Minister udtalte forgangen Dag, at enten forsvare man sine Embedsmænd eller ogsaa afskediger man dem. Nu kan et saadant Forsvar naturligvis føres paa forskellig Maade, og jeg kan ikke nægte, at det forekommer mig, at Ministeren i Dag forsvarede Embedsmændene noget for embedsmæssigt. For der kan jo ikke være nogen Tvivl om, at alle disse mange Klager fra saa mange forskellige Sider, der alle gaar ud paa, at Embedsmændene derovre er i allerhøjeste Grad overlegne og, jeg vil ikke sige brutale, men i alt Fald optræder paa en Maade, som ikke kan forsvares — ikke er helt ubegrundede. Det forekommer mig, at det ikke er heldigt, at Statens højeste Repræsentant her i Tinget tager dette i Forsvar, for det vil kun bevirke et daarligt Indtryk mellem de indfødte derovre.

Den højtærede Minister vilde ogsaa forsøge at bortforklare den Udtalelse af Pastor Westergaard, som gaar ud paa, at der er mange gamle Folk derovre, der bogstavelig talt sulter ihjel. Men jeg tror ikke, at den kan bortforklares. I dette Øjeblik har jeg faaet en Beretning, som er afgivet til Ædruelighedskommissionen og forfattet af Borgmesteren i Æbeltoft, Aksel Olsen, og denne Beretning er, kan jeg godt sige, endnu mere rystende i sin Skildring af de sociale Forhold paa Øerne, end hvad jeg hidtil har læst. Han forklarer Børnedødeligheden derudfra, at Befolkningen i Virkeligheden er saa fattig, at den ikke kan skaffe nogen Ernæring til Børnene. Saaledes er altsaa Tilstandene, det bliver bekræftet fra alle Sider, og jeg tror ikke, den højtærede Finansminister kan rokke noget derved.

Endnu vil jeg kun tilføje, at nu oplyste altsaa den højtærede Finansminister jo, at det var rigtigt, hvad jeg har anført, at den syge Kvinde faldt ud af Sengen og døde paa Gulvet, og at en anden